

MONITOR KOREAŃSKI

„Monitor Koreański” omawia i komentuje najważniejsze wydarzenia związane z aktualną sytuacją polityczną, gospodarczą i społeczną w Korei Południowej, ze szczególnym naciskiem na działania Korei Południowej w regionie Europy Środkowej oraz relacje międzykoreańskie.

DR JOANNA BECZKOWSKA

OŚRODEK SPRAW AZJATYCKICH
UNIwersytet ŁÓDZKI

MONITOR KOREAŃSKI

CZERWIEC 2021

WIZYTA PREZYDENTA MOON JAE-INA W EUROPIE OKAZAŁA SIĘ SUKCESEM

Uczestnictwo w szczycie G7 odpowiada rosnącym południowokoreańskim ambicjom, aby być rozpoznawanym na arenie międzynarodowej jako średnie mocarstwo. Szczyt G7 był także okazją do szeregu spotkań bilateralnych nie tylko z głowami państw G7, ale także przedstawicielami branży farmaceutycznej. Seul wykorzystał tę okazję, aby zacieśnić współpracę z największymi producentami szczepionek przeciwko COVID-19.

I. WYDARZENIA SZCZEBŁA CENTRALNEGO

12-17 czerwca: prezydent Moon Jae-in wzmocnił relacje z państwami europejskimi. Prezydent Moon Jae-in uczestniczył w szczycie G7 odbywającym się w Kornwalii w obradach poświęconych zdrowiu oraz zmianom klimatycznym. Na marginesie szczytu odbyły się także spotkania dwustronne z przedstawicielami Unii Europejskiej, Australii, Niemiec, Francji i Wielkiej Brytanii. Podczas szczytu prezydent Moon Jae-in oświadczył, że Korea Południowa jest gotowa odgrywać większą rolę na arenie międzynarodowej i wesprzeć globalne wysiłki w rozwiązywaniu światowych problemów. Jednym z takich działań ma być przekazanie przez Koreę Południową grantów w wysokości 100 milionów USD na rzecz COVAX Advance Market Commitment w celu wsparcia pozyskiwania szczepionek przeciwko COVID-19 przez ubogie państwa. Po zakończeniu szczytu prezydent Moon Jae-in udał się z wizytami państwowymi do Austrii i Hiszpanii. W Wiedniu doszło do spotkania z prezydentem Alexandrem Van der Bellenem oraz kanclerzem Sebastianem Kurzem. W Madrycie prezydent Moon Jae-in został przyjęty przez króla Filipa VII, a także prowadził rozmowy z premierem Pedro Sanchezem. Obie wizyty państwowe zakończyły się zgodą na podniesienie relacji dwustronnych do rangi strategicznego partnerstwa w takich obszarach jak współpraca polityczna i dyplomatyczna, współpraca międzynarodowa i multilateralna, bezpieczeństwo międzynarodowe, współpraca gospodarcza, nauka, technologia, kultura i wymiana międzyludzka.

17 czerwca: nowy lider opozycji pozyskuje nowych członków do Partii Siła Narodu. Największa opozycyjna partia podała, że od momentu wybrania Lee Jun-seok na lidera do partii przystąpiło 23 tysiące nowych członków. Jest to około dziesięciokrotny wzrost w porównaniu z tym samym okresem rok temu. Zwiększyła się także liczba osób w wieku 20-30 lat, które wykazują zainteresowanie partią konserwatywną. Obecny lider partii Lee Jun-seok ma 36 lat i nie ma długiego doświadczenia jako polityk, ale odbierany jest jako nadzieja na „odrodzenie” obozu konserwatywnego. Na wzrost poparcia partii oddziałują także spekulacje o możliwym dołączeniu w jej szeregi byłego prokuratora generalnego Yoon Seok-youla jako kandydata na prezydenta.

17 czerwca: były premier ogłosił gotowość do kierowania krajem jako prezydent. Chung Sye-kyun ogłosił, że będzie starać się o nominację Partii Demokratycznej w nadchodzących wyborach prezydenckich. Jego kampania kierowana jest sloganem „silna Korea, gospodarczy prezydent”, a kluczowym elementem programu jest zapowiedź walki ze społecznymi nierównościami. Chung Sye-kyun pełnił funkcję przewodniczącego Zgromadzenia Narodowego w 2017 roku, kiedy podjęto decyzję o impeachmentie prezydenta Park Gyeun-hye. W 2020 roku został mianowany premierem i w czasie pełnienia tej funkcji skupiał się przede wszystkim na walce z pandemią COVID-19.

18 czerwca: czy kobiety będą musiały odbywać obowiązkową służbę wojskową? Do Błękitnego Domu wpłynęła obywatelska petycja w sprawie obowiązkowej służby wojskowej dla kobiet. Obecnie jedynie mężczyźni, jeśli nie ma przeciwwskazań, muszą odbyć służbę, która trwa od 18 do 22 miesięcy. Debata na temat obowiązkowej służby wojskowej pojawiła się w związku z pogłębiającym się spadkiem urodzeń. W odpowiedzi na petycję Błękitny Dom oświadczył, że takie zmiany prawne muszą zostać poprzedzone szerokimi konsultacjami społecznymi. Ponadto wskazano na potrzebę odpowiedniego przygotowania „środowiska wojskowego” oraz stworzenia wojskowej „kultury organizacyjnej” opartej na zasadzie równości płci.

22 czerwca: Korea Południowa nie zamierza bojkotować Igrzysk Olimpijskich w Tokio. Minister kultury, sportu i turystyki Hwang Hee oświadczył, że rząd nie zamierza bojkotować Igrzysk Olimpijskich ze względu na spór terytorialny o wyspy Dokdo. Według ministra sport powinien być oddzielony od polityki. Bojkotu Igrzysk Olimpijskich w Tokio domagała się nie tylko opinia publiczna, ale także część polityków rządzącej Partii Demokratycznej (DP). Poseł Lim O-kyeong wyszedł nawet z propozycją, aby zorganizować bojkot wspólnie z Rosją, która również prowadzi spór terytorialny z Japonią.

23 czerwca: rząd przedstawił nową strategię cyfryzacji. Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Bezpieczeństwa przedstawiło nowy plan pięcioletni związany z cyfryzacją krajowej administracji. Według przedstawionych założeń do 2025 roku w Korei Południowej mają zacząć obowiązywać „mobilne” dowody tożsamości oraz prawa jazdy, dzięki czemu wszystkie sprawy urzędnicze będzie można załatwić przez Internet. Rząd zakłada także, że do 2025 roku wszystkie usługi administracyjne ulegną cyfryzacji. Rządowa strategia zawiera plany „cyfrowej transformacji” sektora publicznego, w tym wzmocnienia ochrony danych.

24 czerwca: Hong Joon-pyo powrócił do Partii Siła Narodu. Hong Joon-pyo, były przywódca opozycji i kandydat na prezydenta w 2017 roku został ponownie przyjęty do Partii Siła Narodu (PPP; wcześniej Zjednoczona Partia Przyszłości). Hong Joon-pyo zrezygnował z członkostwa w 2020 roku z powodu dyskwalifikacji przez partię jego kandydatury w wyborach parlamentarnych. Mimo to, polityk dostał się do Zgromadzenia Narodowego jako kandydat niezależny z okręgu Daegu.

25 czerwca: Korea Południowa zamierza pogłębić współpracę z Ameryką Środkową. Prezydent Moon Jae-in uczestniczył w szczycie z udziałem państw członkowskich Systemu Integracji Środkowoamerykańskiej (SICA). Podczas szczytu podjęto decyzję o wzmocnieniu wzajemnych relacji i współpracy, przede wszystkim w sektorach związanych z technologiami cyfrowymi i ochroną środowiska. Seul wyszedł z propozycją wznowienia wspólnego funduszu kooperacyjnego. Ponadto prezydent Moon Jae-in zapowiedział zwiększenie środków na współpracę rozwojową. Szczyt był także okazją do zdobycia poparcia dla denuklearyzacji Półwyspu Koreańskiego.

29 czerwca: Zgromadzenie Narodowe przyjęło rezolucję przeciwko wypuszczeniu zanieczyszczonej wody z reaktora Fukushima. Rezolucja została przygotowana we współpracy przez Partię Demokratyczną i ugrupowania opozycyjne. Japonia została potępiona za podjęcie „jednostronnej decyzji” w sprawie wypuszczenia do morza wody z reaktora Fukushima. Rezolucja wzywa także rząd japoński do „natychmiastowego wycofania się z tej decyzji”. Według oświadczeni „Zgromadzenie Narodowe nie będzie tolerować żadnych działań japońskiego rządu, które mogą wyrządzić krzywdę Koreańczykom”. Rząd południowokoreański został wezwany do podjęcia zdecydowanych kroków dyplomatycznych.

1 lipca: Zgromadzenie Narodowe przyjęło rezolucję w sprawie sporu terytorialnego z Japonią. W przyjętej rezolucji potępiono Japoński Komitet

Olimpijski za oznaczenie wysp Dokdo na mapie ukazującej drogę znicza olimpijskiego. Jednocześnie wezwano Międzynarodowy Komitet Olimpijski do podjęcia „odpowiednich środków” w tej sprawie. Natomiast rząd południowokoreański został wezwany do podjęcia kroków dyplomatycznych w celu wyjaśnienia tej sprawy z Tokio.

KOMENTARZ

Szczyt G7 bez przełomu dla relacji z Japonią. W trakcie szczytu G7 miało dojść do pierwszego dwustronnego spotkania prezydenta Moon Jae-ina z premierem Suga Yoshihide. Takiej możliwości poszukiwała strona południowokoreańska, jednak propozycja została odrzucona przez Tokio. Chłodne relacje z Japonią stawiają pod znakiem zapytania udział prezydenta Moon Jae-ina w ceremonii otwarcia Igrzysk Olimpijskich w Tokio, choć Błękitny Dom zapewnił, że nadal będzie poszukiwać możliwości zbudowania „zorientowanych na przyszłość” relacji z Japonią.

Ponadto pod znakiem zapytania stoi także stanowisko Korei Południowej w kwestii Chin. W trakcie szczytu G7 Seul unikał angażowania się w dyskusje dotyczące stworzenia wspólnego strategicznego frontu przeciwko rosnącej sile Pekinu. W kraju pojawiły się nawet głosy, że Błękitny Dom powinien jak najszybciej zaaranżować spotkanie wysokiego szczebla w przewodniczącym Xi Jinpingiem, aby zmanifestować „neutralne” stanowisko. Wynikają one z obawy o „gospodarczy odwet” Pekinu. Kontynuowanie „polityki balansowania” między sojusznikami a największym partnerem gospodarczym może w rzeczywistości zaszkodzić koreańskim ambicjom posiadania statusu średniego mocarstwa. Należy także zauważyć, że w ostatnim czasie nasilają się w Korei Południowej antychińskie nastroje, a rośnie poparcie dla polityki Bidena, która opiera się na współpracy z sojusznikami. Jest mało prawdopodobne, aby prezydent Moon Jae-in pod koniec swojej kadencji ryzykował ostry zwrot w jedną ze stron – będzie to jednak istotne wyzwanie stojące przed przyszłym prezydentem.

Prezydent Moon Jae-in odzyskał poparcie opinii publicznej dzięki sukcesom dyplomatycznym. Według sondażu Gallup Korea w czerwcu poparcie społeczne dla prezydenta Moon Jae-ina wzrosło do 40% - w kwietniu wynosiło zaledwie 29%. Prezydent zawdzięcza wzrost poparcia przede wszystkim

sukcesom dyplomatycznym na arenie międzynarodowej – pierwszemu szczytowi z prezydentem Joe Bidenem oraz uczestnictwu w spotkaniu G7. Wizyta w Europie – szczyt G7, bilateralne spotkania na marginesie szczytu oraz wizyty państwowe w Austrii i Hiszpanii – były szeroko omawiane przez media i przyciągnęły uwagę opinii publicznej.

Chęć wzmocnienia współpracy z Ameryką Środkową odzwierciedla południowokoreańskie ambicje. Korea Południowa w czasie administracji Moon Jae-ina wyraża chęć coraz większego zaangażowania w sprawy regionalne i gospodarcze – oczywiście w tych sferach, w których Seul czuje się pewnie. Należy do nich pomoc rozwojowa. Korea Południowa we współpracy z Azją Południową skupia się przede wszystkim na wykorzystaniu własnego doświadczenia rozwojowego, jednocześnie szukając nowych rynków dla swoich produktów związanych z czwartą rewolucją przemysłową. Podobnie, choć na pewno na mniejszą skalę, może przedstawiać się współpracą z Ameryką Łacińską. Seul wyszedł z inicjatywą wznowienia wspólnych programów i zwiększenia środków na współpracę rozwojową. Działania Seulu mają odzwierciedlać południowokoreańskie ambicje przyjęcia roli średniego mocarstwa i zwiększenia zaangażowania na arenie międzynarodowej, przy jednoczesnym unikaniu angażowania się w kwestie polityczne czy spór między Stanami Zjednoczonymi i Chinami. Jest to także poszukiwanie kolejnych możliwości zróżnicowania partnerów gospodarczych i dyplomatycznych.

II.KOREA POŁUDNIOWA I EUROPA ŚRODKOWO-WSCHODNIA

6 czerwca: Korea Południowa i Litwa podpisały porozumienie o współpracy kulturowej. W Wilnie zostało podpisane porozumienie dotyczące promocji współpracy i wymiany w takich obszarach jak sztuka, edukacja, nauka i sport. Stronę południowokoreańską reprezentowała ambasador Sun Mira. Litewskie Ministerstwo Kultury wyraziło nadzieję, że współpraca w obszarze kultury przyczyni się do pogłębienia dwustronnych relacji.

9 czerwca: była minister spraw zagranicznych Kang Kyung-hwa spotkała się z ambasadorem Węgier. Ambasador Węgier Mózes Csoma zorganizował spotkanie, w którym uczestniczyli: była szefowa MSZ Kang Kyung-wha, były ambasador Republiki Korei w Budapeszcie Choe Gyu-sik oraz przewodniczący

parlamentarnej grupy przyjaźni węgiersko-koreańskiej Roh Jae-hun. Podczas spotkania omówiono współpracę dwustronną.

9 czerwca: inwestycja SK Innovation otrzymała pożyczkę na budowę drugiej fabryki na Węgrzech. Koreańska firma zabezpieczyła środki na rozwój swojej drugiej inwestycji na Węgrzech – zakładu produkującego akumulatory do samochodów elektrycznych. Pożyczki na kwotę 500 milionów USD udzielił Export-Import Bank of Korea. SK Innovation oświadczyło, że pożyczka została udzielona na „korzystnych warunkach” z funduszu ekologicznego banku. Na początku tego roku firma ogłosiła, że planuje otworzyć na Węgrzech także trzeci zakład, którego budowa ma się rozpocząć w trzecim kwartale tego roku.

18 czerwca: minister handlu, przemysłu i energii Moon Sung-wook promował koreańską energetykę jądrową w Czechach. Minister Sung-wook oraz prezes państwowego koncernu Korea Hydro & Nuclear Power Chung Jae-hoon spotkali się w Pradze z premierem Andrejem Babisem oraz ministrem przemysłu i handlu Karem Havlickiem. Podczas wizyty południowokoreański Minister promował krajowe rozwiązania z dziedziny energii jądrowej, powołując się na przykład udanej współpracy ze Zjednoczonymi Emiratami Arabskimi. Według strony koreańskiej wybór KHNP w przetargu na budowę nowego reaktora w Czechach będzie sytuacją typu win-win dla obu stron. Ma o tym świadczyć szereg porozumień podpisanych w ostatnim czasie przez koreańskie firmy (KHNP, Doosan Heavy Industries & Construction, Daewoo Engineering & Construction) z firmami i instytucjami czeskimi. Po powrocie do kraju minister Moon Sung-wook oświadczył, że Seul „dołoży wszelkich starań”, aby wygrać przetarg w Czechach.

21 czerwca: ambasadorzy państw Grupy Wyszehradzkiej wystąpili w południowokoreańskiej telewizji. Stacja Arirang TV zorganizowała spotkanie z ambasadorami Czech Gustavem Slamečką, Słowacji Janem Kuderjavą, Węgier Mózes Csomą oraz Polski Piotrem Ostaszewskim. Transmitowany przez telewizję wywiad miał na celu omówienie genezy powstania Grupy Wyszehradzkiej oraz realizowane przez nią inicjatywy.

22 czerwca: współpraca w sektorze obronności została omówiona przez Budapeszt i Seul. Ambasador Republiki Korei Park Chul-min zaprosił węgierskiego ministra obrony Benkő Tibora, aby omówić współpracę dwustronną. W spotkaniu uczestniczył także attaché wojskowy Korei Południowej pułkownik Kim Kyung-hwan oraz zastępca sekretarza stanu Węgier Németh Gergely. Oprócz omówienia planów dotyczących dwustronnej współpracy na płaszczyźnie obronności, w trakcie spotkania dyskutowano także na temat wzmocnienia wymiany wysokiego szczebla między Koreą Południową i Grupą Wyszehradzką.

23 czerwca: członkowie Grupy Parlamentarnej Polska-Republika Korei zostali zaproszeni przez południowokoreańską ambasadę. Ambasador Sun Mira spotkała się z przedstawicielami Grupy Parlamentarnej Polska-Republika Korei, w tym jej przewodniczącym Tadeuszem Aziewiczem. Podczas spotkania omówiono koreańską strategię walki z pandemią COVID-19, a także działalność koreańskich firm w Polsce i możliwości inwestycyjne.

III. RELACJE MIĘDZYKOREAŃSKIE

16 czerwca: Korea Południowa zaproponowała rozwiązanie energetyczne dla KRLD. Partia Demokratyczna podczas posiedzenia Zgromadzenia Narodowego przedstawiła alternatywę energetyczną dla Korei Północnej – elektrownie oparte na małych reaktorach jądrowych (SMR). Według posła Song Young-giła elektrownie tego typu stanowią efektywne źródło produkcji energii w rejonach górzystych, takich jak Korea Północna. Jednocześnie stanowią alternatywę nie tylko dla dużych elektrowni jądrowych, które mogą być wykorzystywane do celów militarnych, ale także rozwiązanie przyczyniające się do osiągnięcia neutralności klimatycznej. Korea Południowa przygotowuje się obecnie do rozwoju tego typu reaktorów i ich komercjalizacji. Według Partii Demokratycznej współpraca energetyczna z KRLD może przyczynić się do przyspieszenia denuklearyzacji Półwyspu Koreańskiego.

18 czerwca: przewodniczący Kim Jong-un zapowiedział strategię „konfrontacji i dialogu” wobec Waszyngtonu. Strategia została przedstawiona podczas posiedzenia plenarnego Partii Pracy Korei. Przewodniczący Kim Jong-un miał dokonać analizy polityki nowego amerykańskiego prezydenta i oświadczyć, że KRLD powinna być gotowa zarówno na konfrontację, jak i podjęcie dialogu. Według Seulu była to reakcja na ostatni szczyt Moon-Biden, który odbył się w maju. Zaproponowana przez Kim Jong-una strategia została omówiona we wpisie [BlogOSA](#).

18 czerwca: KRLD miała włamać się do południowokoreańskiego instytutu jądrowego. Poseł opozycyjnej Partii Siła Narodu Ha Tae-keung doniósł o możliwych atakach północnokoreańskich hakerów na Korea Atomic Energy Research Institute (KAERI) w maju. KAERI potwierdziła jedynie włamanie do wewnętrznych serwerów – instytut prowadzi w tej sprawie śledztwo mające wykryć sprawców oraz czy jakiegokolwiek dane zostały wykradzione. Opozycja wezwała rząd do podjęcia własnego śledztwa. Przy okazji tego incydentu, Ha Tae-

keung oskarżył rząd o opieszalą reakcję na północnokoreańskie ataki cybernetyczne.

22 czerwca: Seul zwrócił się do Waszyngtonu o jak najszybsze wznowienie dialogu z KRLD. Prezydent Moon Jae-in spotkał się ze specjalnym przedstawicielem USA ds. Korei Północnej Sung Kimem, aby omówić wspólną strategię względem KRLD. Według oświadczenia Błękitnego Domu Sung Kim przekazał stanowisko Waszyngtonu, które zakłada stopniową denuklearyzację Półwyspu Koreańskiego poprzez „dialog i dyplomację”. Prezydent Moon Jae-in zasugerował jak najszybsze wznowienie dialogu z KRLD, które pomoże wzmocnić relacje międzykoreańskie. Podczas wizyty w Seulu Sung Kim spotkał się także z Noh Kyu-dukem, specjalnym przedstawicielem Republiki Korei ds. pokoju i bezpieczeństwa na Półwyspie Koreańskim, aby omówić szczegóły wspólnej strategii.

30 czerwca: liczba uciekinierów z KRLD, którzy szukali schronienia w Korei Południowej znacząco spadła. Według Ministerstwa ds. Zjednoczenia pandemia COVID-19, a co za tym idzie decyzja KRLD o zamknięciu wszystkich granic, spowodowała spadek liczby uciekinierów. W pierwszej połowie tego roku centrum dla uchodźców z KRLD w Hanwon przyjęło jedynie 57 Koreańczyków, a w ubiegłych latach liczby sięgały prawie 400 uciekinierów.

KOMENTARZ

Czy dwustronna grupa robocza ds. KRLD rzeczywiście zostanie rozwiązana?

Po spotkaniu specjalnych przedstawicieli ds. Korei Północnej Sung Kima i Noh Kyu-duka, południowokoreańskie Ministerstwo Spraw Zagranicznych ogłosiło rozwiązanie kontrowersyjnej „grupy roboczej”. Było to forum konsultacyjne między Waszyngtonem i Seulem utworzone w czasie administracji Donalda Trumpa i miało na celu ustalanie wspólnej polityki względem KRLD. Grupa budziła jednak kontrowersje na Półwyspie Koreańskim: w Korei Południowej jej działania były odbierane jako narzucanie Seulowi stanowiska Waszyngtonu. Korea Północna również potępiała grupę roboczą, wskazując ją jako jedną z przeszkód dla współpracy międzykoreańskiej. Informacja o rozwiązaniu tego mechanizmu konsultacyjnego została pozytywnie odebrana w Korei Południowej. Jednak strona amerykańska użyła innych słów po spotkaniu: grupa robocza ma być przekształcona, a nie całkowicie rozwiązana.

Bez względu na dobór retoryki, nie ulega wątpliwości, że Seul i Waszyngton będą współpracować - nawet jeśli w miejsce grupy roboczej powstanie inny

mechanizm konsultacyjny. Pytaniem pozostaje na ile Waszyngton będzie „wstrzymywać” południowokoreańskie inicjatywy współpracy i wymiany z Koreą Północną pod kierownictwem Joe Bidena? Kolejną kwestią pozostaje jak ten gest zostanie odebrany przez Pjongjang, który wzywał do rozwiązania grupy. Pomimo nadziei Seulu, jest mało prawdopodobne, aby ta decyzja była wystarczająca, by skłonić Pjongjang do wznowienia dialogu międzykoreańskiego.

**OŚRODEK SPRAW
AZJATYCKICH**
Uniwersytet Łódzki

RAPORTY OPINIE DORADZTWO

PIERWSZY W POLSCE UNIWERSYTECKI
THINK-TANK

DORADZTWO POLITYCZNE I BIZNESOWE

ZESPÓŁ Z PRAKTYKĄ W AZJI

www.osa.uni.lodz.pl

